

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ

Előzetési ára Feloldás szerkesztés, lapnyújtásos és kiadó: Szerkesztőség és kiadóhivatal: Fő-utca z. a. Hirdetések díjszabás szerint. Kéziratok nem adtnak vissza.

Egész évre 8 kor BALKANYI ERNŐ.

Fél évre 4

Vegyes évre 2

Egyes szám ára 20 fillér. MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A választói jog.

A helyes elmelet megállja a helyét a gyakorlati életben is, de ezen elmeletnek nem szabad figyelmen kívül hagyni a körülményeket, az adott helyzetet. A választói jog elmeletével is úgy vanunk. Elmeletileg hivatunk az általános titkos választói jognak, hiszszük és tudjuk, hogy az általános titkos választói jognak el kell következnie. Elvileg is helyeselnék és törekszünk fejle, de számolunk az adott helyzettel, a főntörzsi körülményekkel. Nezzük csak, hogy mit mondanak az általános és titkos választói jog teoretikusai:

A választói jog megilleti mindazon embert, aki elérte azt a kort, hogy reá ruházott jogának súlyát, fontosságát megérti. Elég szépen indokolják is. Azt mondják: Ha én egy országban lakom, ott dolgozom és akkor az ország törvényeinek vagyok alávetve. E törvények szerint vagyok köteles elni, szokásaimat szabályozni, szenvedélyemet felekezni, életmet irányítani. Helyes, én azt meg is teszem. De kérlem: kik azok, akik e törvényeket hozzák, melyekhez egész életemet szabomni kell? Polgártársaim által megválasztott képviselői testülete — a parlament. Ez bizony nem igazság, mert hiszen én is polgár vagyok e hazának és így nekem is kell, hogy jogot adjanak, hogy a törvények hozatalához szólhassak. Ezek a törvények sorsomra ép oly befolyást gyakorolnak, mint választó polgárain sorsára,

azért az osztó igazság azt kívánja, hogy nekem is jog adassék sorsom intézéséhez. Ime röviden az indokolás Ki tagadja, hogy ez igazság, hogy ez helyes? Senkinek. No, hat akkor iktagass törvénybe az általános titkos választói jogot. „Nem lehet” kiáltják több oldalról. „Meg nem lehet” mondom én. Nem lehet pedig azért, mert bármily szép, bármily világos az általános választói jog elmelete, számolni kell a körülményekkel, az adott helyzettel. A közérdek mindig fölötte áll az egyéni érdeknek, fölötte áll legalább ott, ahol a közvéleményből még ki nem vettett a közérzet. Mindenki akarja, követeli az általános választói jogot, kell is, hogy akarja, kell is, hogy követelje, de aki most egyszerűen akarja azt megvalósítani, az vagy nem ösmeri ennek az országnak a körülményeit, vagy pedig nem elege lelkismeretesen gondolkodik hazánk helyzetéről. Mert próbáljunk csak megismeretni egy kicsit fantáziánkat és képzeljük el, hogy megadnák a választói jogot. Milyen parlament állna a választói képviseletében? Az egész magyar tarsadalom képe alaposan megváltoznék és különösen a főváros kerületéből hat a szocialisták kezébe kerülne és a parlament többi partjait től, román, szerb, szász nemzetiségű képviselők foglalnák el.

A magyar nemzetnek ez a parlament asná meg a sirját és Lengyelország sorsára juttatná. Latjuk tehát, hogy az általános választói jog ma saját, közérdeünkbe üt-

közök. Miért? mondják sokan. Hiszen külföldi országokban is van általános választói jog és azért a parlament rendben tárgyal, a nemzet érdekét védi. Hiszen éppen azért böcsajtottam jó előre, hogy az általános választói jog elvileg, elmeletileg helyes, de tekintetbe kell venni az adott helyzetet, a körülményeket. Magyarországon ma az általános választói jog romlás, de egy bizonyos idő múltán aladás lehet. Romlás pedig azért, mert egyrészt a még értelem, hogy a választói jog fontosságát, nagy súlyát megértés, másrészt a nemzetiségek lelketlen igazgatók hatalmában vannak. Magyarországon az általános választói jog csak fokozatosan valósítható meg, meg pedig oly fokban, a melyi fokban képesek vagyunk az okokat megszüntetni. Mert ezek az okok nem allandoak, ezek az okok helyes politika mellett megszüntethetők. A nép éretlenségének az oka megszüntethető az iskolával, hazafias együlekkel, művelődési intézményekkel. Meg kell tanítani a népet az írásra, olvasásra, nemzetének múltjára, helyzetére egyrészt, másrészt meg kell értetni vele a választói jog fontosságát, a polgári hazafias kötelességet. A másik ok megszüntetése nehezebb, de nem lehetetlenség. Okos gazdasági politikával meg kell értetni a nemzetiségekkel, hogy a magyar állam ép úgy gondjukat viseli, mint más polgárét, hogy a kifelé való gravitációjuk haszontalanság, de halátlanság a magyar nemzet, a magyar állam iránt, mely érdekükben ép úgy dol-

TÁRCA.

Hej de fehér

Hej de fehér ez a világ,
A kedvesem meg fekete
Mögvert engem egy leányunk
Piros ajka, kék szemc.

Mit csináljak? eszokot nem ad,
Csak az esküvő után
S hej ha feleségül veszem
Kiver vele az öreg apám.

Édes anyám is csak legény volt
Édes anyám szegény leány
De azért az öreg apám
Nem verte ki őket ánn.

Ezért én is egyesíniok,
Akármint mond édes apám
Ha kigyémed ki is verne,
Nem enged az edes anyám!

KADÁR LASZLÓ.

Csotos Péter

Az „Alsó-Lendvai Híradó” eredeti tárcája

Az öreg Csotos Péter vagonját jó felmihorog becsültek. Óriási vagon az olyan ember kezében,

ki közönséges parasztsorban született, ki csak vasárnap jár kék dolmányban s aki a foghagymas pirított tartja a gasztronómia remekének. A rengeteg vagonot ő maga szerzte. Vegyesen: eszével és kezével. Negyvenéves haburut viselt azért a háromezer hold földért, amit szerzett. Meg lehetett elégedve a hadi szakmányjával. Amintohogy meg is volt.

De elelnek alkonyában mintha a jó Isten elfordította volna róla a szemét. Már nagyon is súlyosan látogatta meg. Özevgen maradt egyetlen diák hával s egy évre rá az a szorgalmas, derek szep fiú is meghalt.

De az a rettenetes csapás sem törte meg az erős, energikus lelket. A fatalizmus engesztelő régióiban buzta meg magát. Ennek így kellett lenni. Ez így volt megírva

A muikát csak úgy vezette, mint azelőtt. A gazdaságnya, ki küss zombes, nyeltes asszony volt, gyakran vetette fel a kérdést:

— Ugyan kiért bíri magát?
— Az öreg józueven választott.
— Csak azért, hogy legyen.

Egy meleg nyári napon, úgy két héttel Péter Pal előtt az öreg Csotos a tanyáról jött hazra rendesen, könnyű parasztszokorban. Az uton egy borotvált keleti ember, kinek poros ruháin elárulta, hogy messziről jön gyalogosan, megszólította:

— Básti, kerom nem venne fel engem?
— Szívesen, tessék felugrani.
A fiatal színesz a jövő pillanatán már ott állt a pokroccal letérített szénalésben. Beszédbe elegyedtek.

— Hová tetszenek igyekezni? kérdezte Csotos Péter.

— Gyomára.

— Tyűh, az meg jó oda van. Jöszkerekkel is legalább meggy ora jaras. Velem a feleutajig eljöhöt. — Koszonóm szépen.

— Aztán ha nem sörtemen meg a kérdésem-mel, mi járhaton lenne Gyomán?

— Hat ez úgy van, básti, választósa a színesz, hogy én színesz vagyok.

— Ugy? Ambar sejtetnem némileg, minthogy borotvált ábrázatot tetszik viselni. Hol tetszett tanulni, a mesterséget?

A színesz, ki józui, vidám új büti, mosolyogva választott:

— Nem tanulni kell azt básti. hanem tudni. A kutyát se tanulják ugatni, mégis tud.

— Az már szent igaz. De azért mégis járt iskolákat?

— Hogyne? diák voltam Halason.

— Halason? — kérdezte az öreg, önkénytelenül nagyot rántra a gyeplőn.

— Ott.

Csotos Péter arcát nagy szomorúság lepte el.

— Hej — solajolt! — az én fiám is halasi diák volt. Most nyolc esztendője, hogy eltemették.

A színesz nyugtalanul nézett az örege.

— Csak nem Csotos Imrének hitták? — kérdezte izgatottan.

— De bizony úgy hitták az istenadtát.

— No hát, az nekem iskolatársam volt, a legjobb patjásom. Sohasem volt, nem is lesz olyan igaz barátom. És hogy tanult! Tudja-e uram, hogy

gözik, mint más lakója érdekében. Meg kell emertetnünk velük lelkeltan igaztoik önző céljait és meg kell tanítani őket a magyar szóra, magyar érelemre. És amily lokban sikerül ezen okokat megszüntetni, ély oly fokban kell illetkezteni a választói jogot. És lehegen az illetékes korök szeme előtt.

HIREK.

— **Zalavármege törvényhatósági bizottsági tagjainak 1904-ik évi közölt névsorában** vidékünkön a következők szerepelnek. Dr. Friedman Bernat, Pecek György, Szanweber József, Hajos Mihály, Iványi György, Dr. Berger Ignác, Isko Ferenc Polikái Lázár, Haj József, Langner Makar, Kiss Pál, Dr. Landlauer Öskár, Övendi József, Herczeg P. Süllykövics Viktor, Hajnásy Ferenc, Poppel Lajos zalavamegye választott bizottsági tagjainak névsorában: **Csesztergón:** Sándor János, Marton Pál, Batz István, Nagy Pál, **Baksán:** Szep György, Takacs János, Balazs Ferenc, Baka Gábor, Soos József, Koller Andor, **Szentgyörgyvárián:** Gaboncsay Pál, Meike István, Dr. Biedlerberger József, **Lentlónán:** Tóth János, Horváth Gyozó, Tóth Sándor, Boros Ignác Kovács István, Kovács Sándor, **Alsólendván:** Füss Andor, Dr. Jozsa Fabin, Klaffl János, Házy János, Vida János, Tivadar Ferenc, Volper Pál.

— **Karnevel herceg** Folyó hó 1-en zájolt le a helybeli önk. igazto-egylet által Ferenz Jozsef vendégfős termelében rendezett az idef. farsangi napról első, de egyyszemmel egyetlen is utolsó bala. A termeket megföltöt szep és nagyközönség a legelső egyeteseben reggel 7-ig teljes számban egyült maradt. A szon nem akaro kedélyes jó kedv, rend, természetis, a talp alá hozott szábnél-névez csardások, — az arak asztalainál a bohemia, a fel-fel harsano gyakori eljen, mely a testület kiválaszt és közszeretnek örendő elnökének K. Hajos Mihálynak szót, — Guttman János testületi alparancsnok, Tomá János és Tivadar Ferenc sokokt lapintások rendezése mutattot.

A testület testület mindenki nemesezzel, néves feladatát — melynek eddig nényesen felelt meg, — itt e helyen nem csak részletezni és fejtetni.

Jel mondatahoz: „Égy valamennyit — valamennyi egyet” hien a jelenly igaztoik mind-egyike fáradhatatlanl iparkodott, hogy vendegszükvükben a legkedvesebb emelekkel tervozhassanak — ami teljessen sikerül is.

Nagy bal volt a szó-szoros értelemben, egyrészt a Janók szótval a város világnak virradólag való kitárasza; másrészt pedig igaztoik, hogy zene, tánc, illatászáras, szep szemek csillogasa okozta lak behatása alatt az arak lejanja Páine unoka, Györgyk Tinka leányei birtokos adjanak a „szepk legszobák” — legyezött idezetek és jelmondatokkal rögzítettek tette; s e jelmondatok

közöl bizonyara nem utolsó helyen áll „aki legvaló gyszer szeret, annak nincs joga átközni az etelet.”

Minden elejétől végig, kedves és nagyjón jó volt, s ha van megis valami, amin sajnálkozunk, ugyan nem lehet más, mint hogy a igaztoik nem jelennek meg nagyobb számban és hogy egy-egy házbost nem a testület zene-kara játszott.

A testület hal anyai sikeréről van szerencsénk a következőkben elszámolni:

Befolyt díjjából befolyt 153 kor, 70 fillér.	Felütlétezesköből „	102 kor, 50 fillér.
Összesen „	256 kor, 60 fillér.	
Ebből a kiadás „	100 kor, 34 fillér.	
Tiszta jövedelem „	156 kor, 26 fillér.	
Felütlétezik: K. Hajos Mihály 10 kor, Teke Denes 4 K, Iványi György 3 K 50 F, Revesz Sámó 3 K, Nemeth Imre 3 K, Murányi Kolban 2 K 50 F, Monnar József, Bucz Béla, Baraj Lajos, Tóth Károly, Matyasszós Vince, Ferber Jozsef, Csontói György, dr. Wolák Adolf, Potaky Kálmán, Koröcs Armin 2—3 K, Poppel Lajos, Gross Béla, Marton Kálmán, Schwarz Károly, Wortman Béla, Pollák Emil, Pollák József, Gagdag János, Koröcs Sándor (Peteuszah), Bhan Sándor, Armer Ferenc, Louisits Viktor, Lemöczy N. (Szent György), Brämner Armin az Szent Henrik egyetéknl 1 K 50 F, Enger Ferenc, Bartszanyi János, Bader Hermann, Farago István, Helys Gyula, N. X. 1—1 K Arstom Benó 80 L, Lovinger Vilmos, Sarkány Dánes, Vogrinöcs Rados, Freyer Lipót, Horváth Lajos Biller Albert, N. X., Zrinsky Sándor, Nemch Sándor, Nagy Ferenc, Novotny Mihály, Edefand David, N. X., Donóköy Endre, Freyer Gyula, Mandl-Banai Mór, Barotay Béla, Feldman Ferenc, Wallersdorff Henrik, Gálits Famas, Géczy Arthur, Farkas Miklós, Gombocz István, Talyas István, Szendrő János, Androsch Lenard, Simónka Lajos 50—50 L, Deutsh N., Adorjan Páine 40—40 F, Verbanöcs Andor 30 F, Vörös Gyula 10 F.		

Ferenz Jozsef vendégfős egy kiszolgálás, mint az etelek és italök kiostagatlan jóságait a legnagyobb elismerést érdemli. Adja az Isten, hogy a igaztoik, Galits Famas, Géczy Arthur, Farkas Miklós, Gombocz István, Talyas István, Szendrő János, Androsch Lenard, Simónka Lajos 50—50 L, Deutsh N., Adorjan Páine 40—40 F, Verbanöcs Andor 30 F, Vörös Gyula 10 F.

Ferenz Jozsef vendégfős egy kiszolgálás, mint az etelek és italök kiostagatlan jóságait a legnagyobb elismerést érdemli. Adja az Isten, hogy a igaztoik, Galits Famas, Géczy Arthur, Farkas Miklós, Gombocz István, Talyas István, Szendrő János, Androsch Lenard, Simónka Lajos 50—50 L, Deutsh N., Adorjan Páine 40—40 F, Verbanöcs Andor 30 F, Vörös Gyula 10 F.

Hertelendy-család leveltára. Hertelendy Ferenc vármegyének főispánja a Magyar Nemzeti Múzeumnak ajándékozta a Hertelendy-család leveltárát, a melyben igen érdekes levelek vannak kedv Ferenctől. Voltak a leveltárban Szecshényi István grafon és levelek, azonban Hertelendy azokat a Magyar Tudományos Akademia Szecshényi-múzeumának ajándékozta.

— **Vármegei bal.** A főispáni beiktatási ünneply hozzászerte a vármegye fáltsátsága által rendezett tánemulástagnál. Zalavármege fenyves bajnatai kegy elevenedett fel a jelenvalók felében, és kenyetlenek voltak etismeni, hogy a mostani fiatalök kitesznek a regieket. Tudósított.

— **Ugyan?** — kérdezte az öreg. — Senki! Esküszöm dúnak.

— Az öreg Csotos arca valánt különös búszke kifejezes lepte el azok miatt a görög rendhagyó jeget, amikről igazán nem tudta, hogy mi fán teremnek. De bezog tudta a fia.

A szinesz kifoghatatlan volt elhunyt barátjainak magasztalásában. Szavából öszinte melegség aradt éle, mi az apát rendkívül boldogta tette. Elhalgatta volna napeség, reggel.

De jó volt, hogy felkerekedett a kosimara. Ha nem szerlem meg, mi is a becsületese neve.

— **Teray Károly?** — **Ugy?** Nohat az isten tarisa meg. Most már egy-kef napra csak amlan marad vendögnek? — **Nem lehet,** kérem, szivesen tennem, már csak azért is, mert az Imre apja.

Teray Károly aztán hosszasan elmagyarázta, hogy neki, hogy gyaaszorend indult, milyen fontos oka van a számszámla megkövet. Nem tudnak előlmi oman, ahol vannak. Neki engedöge Gyomrák kell menni berület csinálni, pénzf felvélni a berikötök s elküldeni az igazgatónak.

Az öreg Csotos nagy érdekek hallgatta a magyarzatot, melynek vezetövel éppen haza er-

tonkank sikerült a jelenvölt hölgyök névsorát következőkéül feljegyezni. Akjné Gyönyörö Kata (Ukk), Bogay Elemerre, Csertán Karolyne Forster Elekne (Gyulakeszi), Gyönyörö Vinc-ne (Ukk), Hertelendy Beláne (Nagykanizsa), Hertelendy Ferencne, Hertelendy Jozsefne (Vindoryalnak), Hertelendy Gyuláne (Magyar Gaus), Dr. Hary Istvánne, Iszo Janosne, Jerly Adolfe (Nagyreves), Kovats Kalmanne (Budapest), Koller Istvánne (Aisorjak), Lányi Kálmánne, Mesterházy Jenöne (Kaszahaza), Marzó Sandorne (Nagykanizsa), Oltay Guidone (Szentgyörgvár) báró Puthény Istvánne (Keszthely), Rujky Lajosne (Jakabfa), Skabiles Imrenne, Szücs Dezsonne (Gyöngyözd), Seböstyén Lajosne (Nagykanizsa), Thassy Gábor, Ujl. Thassy Lajosne (Füzess), Tóth Gyula (Aladard Uj), Thassy Lajosne, Urdary Vinc-ne, Vessy Lászlone (Várhely), Csernak Melani, Forster noverek (Gyulakeszi), Hertelendy Nelli és Iren (Vindoryalnak), Hertelendy Mariska (Magyaréne), Hary Clarisse, Iszo Viola, Jerly Mariska (Nagyreves), Lányi Honka és Margit, Oltay Malvin (Szentgyörgvár), Rujky Irma (Jakabfa), Seböstyén Kata (Nagykanizsa), Skabiles Antikne és Miriamne (Skabiles Gaus), Székely Andráshida, S. ánes Rutkai (Nagyfalud) Toröky Iren és Mariska (Puzatorok), Urdary Rutka, Vessy Vasti és Rozika (Várhely).

— **Ujrapróbat.** Dr. Lengyel Zoltán ország. képviselő, a „Független Magyarország” szerkesztője, egy éjszapot adott ki a „független pártpolitika”, melyben nagy temperamentummal és igen nyersen í a cimben foglalt kérdésről és a Kossuth pártból való kilépeséről. Elvezett lehet olvasni. Megreghedő halla, ar egy korona.

— **Az „Alsólendvai Takarékpénztár.”** márc. 5-én tartta rendes év közgyűlést, melynek közgyűlésvezetője a közgyűlést vezö Gyulae és a legteljeskörűbb részveszők választása. 2. Az 1903. évi üzletredményről elterjesztendő igazgatósági jelentés. 3. Igazgatónv ev zarsamadás és merleg felülvizsgálása, valamint az elöt jövedelmek, az igazgatósági és felügyelő-bizottsági jelentés alapján, — mikénti felosztása. 4. Az igazgatósági és felügyelő-bizottságok a felmennyéven megadása. 5. Egy igazgatósági talp választása. 6. Estleges üdítványok.

— **A bellatinézi polg. övaskövér** f. év január 24-én tartotta evzáró közgyűlést, amelyen a tisztikar következőkéül alakult meg: Elnök: Szepessy Sándor, alelnök: Hagdu Aladar, penztartók: Friedrich Ferenc, könyvtáros: Szepessy Gusztáv, jegyzöve: Habacht János; választmányi igazgatóság 6 bel- és 6 kültagy választást meg. — Este sikerült tánemulástagnál adott a kor saját helyiségében, a melynek tiszta jövedelme a kor könyvtára javára fordított.

— **Muraszeregyházi ifjúsága** a muraszereghelyi szégyenösor iskolás gyermekek javára, folyó hó 6-án Szívós Lajos vendögjelenen igen jól sikerült tánemulástagnál rendezett. A mulatság nemcsak érkölesileg, de anyagiag is elég sikerülnek mondható. Felütlétezik: Gross Béla (Alsólendva) 2 K 40 F, Karkács Sándor (Peteuszah) 1 K 40 F, Csury Janosné 1 K 40 F, Groschl Károly, Mayer Jakab,

rajta kívül senki sem tudta a görög rendhagyó jeget.

— **Ugyan?** — kérdezte az öreg. — Senki! Esküszöm dúnak.

Az öreg Csotos arca valánt különös búszke kifejezes lepte el azok miatt a görög rendhagyó jeget, amikről igazán nem tudta, hogy mi fán teremnek. De bezog tudta a fia.

A szinesz kifoghatatlan volt elhunyt barátjainak magasztalásában. Szavából öszinte melegség aradt éle, mi az apát rendkívül boldogta tette. Elhalgatta volna napeség, reggel.

De jó volt, hogy felkerekedett a kosimara. Ha nem szerlem meg, mi is a becsületese neve.

— **Teray Károly?** — **Ugy?** Nohat az isten tarisa meg. Most már egy-kef napra csak amlan marad vendögnek? — **Nem lehet,** kérem, szivesen tennem, már csak azért is, mert az Imre apja.

Teray Károly aztán hosszasan elmagyarázta, hogy neki, hogy gyaaszorend indult, milyen fontos oka van a számszámla megkövet. Nem tudnak előlmi oman, ahol vannak. Neki engedöge Gyomrák kell menni berület csinálni, pénzf felvélni a berikötök s elküldeni az igazgatónak.

Az öreg Csotos nagy érdekek hallgatta a magyarzatot, melynek vezetövel éppen haza er-

kezelt a haza ele. Megállította a kocsit és kezdte a szineszlot:

— Aztán mennyi pénzt akarna összeszedni? — **Készsz forintot.**

— **Készsz forint?** An nem is pénz. Azt Gyoma városi önkölvi is eligazítathajk.

— **Hogy?** — **Hát úgy,** hogy lesz szives belbök kerülün aztán megmondani, hová kell a pénzt küldeni? — **An aztán lora ütletek egy berei,** aki egy kettöre elviszi.

Ugy is történt. Az igazgató hosszan tartó esuklást kapott a megjelötes örömetöl. Egész éjszaka azon töltö a fejet, hogy hovan tudta Teray Károly Iren önkölvi gyaaszorend elöteremtöni a penzt. Hiszen, ha természet idöközben, akkor sem jutott volna hozzá ilyen hamar.

Negyednapra Teray elmagyarázta a esodát. Akkor ütlette kocsira az öreg Csotos. Elöb azonban kivitte a tanya-ra s úgy megfürösztötte tejbemézve, hogy a boldogult Kanánát öta magyar szines meg úgy nem furdöt.

A szingzagotban az álomlásor egy nagy elhatározás elöbötött meg. Közzölte a szántársulatot. — **Elmegyünk az egész tarulatot.** — **Peter tanya-jára s öt elfadják rendkívül díszelö adásnak a Bankbant.**

Mindenki, meg a sugo is, remek ötletnek

talalta a művészi kirándult. Harom paraszterkeker szállította ki a dekorációkat s a dekorációhoz szükséges művészi szemelyzetet. Az öreg Csotos tünközt örömmel fogadta a művészi invaziót.

— **Emel ökösböb** igazán nem tehettek volna.

Egy répböt dohanyajpaita lett kijelölve arának. Az öreg Csotos maga cepette a deszkákat, gerendákat a sztnpadepteshez. Delben kitüro tanyaiba öböd varta a vendögeket, kik örömmel állapítottak meg, hogy Teray Károlynak Kanauara vonatkozó hasonlatában semmi túlzás nem volt.

— **As elöadás** is zavartalanul folyt le. Azaz nem egészen... Minden egy ment mint a karikacsapás, csak egy nagy hiba mutatkozott: Csotos Peter nem volt látható. Este eltűnt azöta senki nem látta.

A szineszöket az a körülíró nagydon depimálta. Egy szall szöt az utolsó talp görögütözenek a füstje, mikor Csotos Peter megjelent.

Mindnyaján szembanyagokó litétek.

— **Ejnye, ejnye,** megsem nözte az előadást! — **mondotta** — az igazgató komoly ekkesedéssel. — **Nem lehetett,** könyörgöm, le kellett mennem a birkauszatóhoz. Külömben nem az előadás számlá hanem a szivesse. . .

Szjtzer Herman (Szelenze), Rosenfeld Jakab, Bücher (Roth), Szűcs Lajos, Horváth Lajos (Alsó-Lendva), Grob János 1—1 K. Cseruiczek Andras (Szelenze) 60 I. Farkas Miklós (Redics), Horváth Lajos, Huzs József, Koutrecz Antal, Zsilavetz Mihály, Weiner József, Takóczy Ferenc, Schmedinec (Alsó-Lendva) 40—40 I. — Összesen 16 K. — A tonnaradó tisztá bevetel a muroszerdahegyi szegény iskolás gyermekek részére fordítottak.

— **A göcsői nagy bal.** Január 31-én tartotta a novai tarasórok sikerült bajját. Elméleti tanulmányok helye bal igazán sikerült, mert nemcsak az anyagi eredmény volt igen szép, hanem az erkölcsi is. Jól mulattak mindkét. A göcsői urak raeafoltak a nagy közönségre, hogy a bal este beáll a reggeli áll, mert bizony annyira csak gyertyaszentelő napja vett véget. A lökökkel reggel 7 óra után lassan elszórták, de a következő hatással együtt maradt egész nap. Este felé pedig a helybeli hölgyek jó részét vég műszakoszló kiserkies vissza a folt tovább a bal, meg emelkedett hangulatban és kedvelni másik ejjel is egész a hajnali ory. Így a bal két ejjel tartott!

Ugy írlik, hogy ez volt a vármegyében a legsikeresebb bal, mert bizony annyira csak gyertyaszentelő napja vett véget. A lökökkel reggel 7 óra után lassan elszórták, de a következő hatással együtt maradt egész nap. Este felé pedig a helybeli hölgyek jó részét vég műszakoszló kiserkies vissza a folt tovább a bal, meg emelkedett hangulatban és kedvelni másik ejjel is egész a hajnali ory. Így a bal két ejjel tartott!

— **A mint eretlönök** Bekey Ede a „Korona Szálló” adig beterve marcius 1-én átveszi a varasdi „Vadember” Szállót. Kivannak neki sok szerencse.

— **Vívó tanfolyam.** Baró Chappon Károly az ország legjobb vívómestereinek gyke 1-én megkezdte vívótanfolyamát. Tanfolyamának szama eddig 18. A mester szisztemája egészen modern. Tanfolyamát paratlan könyedséggel és ügyességel tanítja, úgy hogy azok rövid idő múlva a legszép eredményt mutatják fel.

— **A kir. jarasbroszaghoz** a múlt heten ismeretlen egyeneséget betart, a helybeli esendőség a tettest erőlesen nyomonza. A nyomonzásoknak ma is meg van az eredménye, ugyanis a betörtör Hórbely István esvárgo szövevényben szombaton alogja s a kir. bíróság fogházba szállította.

— **Jambur Pal** kertes folyó ho S-án teletölyma esett. A szerencsésen emelt felülk szorgalmat munkás fordult volt a klot eszt, nem rag ragadta el a halál nejt. Valószínűleg a súlyos csapás foztotta meg esztét. Eml. szerencsésen eszt leglyosabban ermit azokat a kedves, a vögtelet fadjalmat megertem nem tudó kisi arvák a kiket az anya halála tett árvaikk.

Piaczi gabonárak.

Buza	14 K. 70 fill.
Rozs	11 K. 30 fill.
Árpa	11 K. 70 fill.
Zab	11 K. 70 fill.
Tengeri	11 K. 30 fill.
Burgonya	3 K. 20 fill.

CSARNOK

Pontius Pilátus.

Történeli beszámó.
Irtá: egyházásbükki Derrvarics Kálmán.
(Folytatás).

Livia helyeselte az eljárat, s ígértelet telti, hogy fánál Tiberius eszárnal keresszti hajlja az ügyet, ha csak az valami mák akadályba nem ülközik.

— Egy hét múlva Livia fátál Tiberius eszárnal egy teremben egyedül levent, vele következő beszédet kezdett:

— **Fiam!** való az, hogy ha Pontius Pilátus Aqua vivánál azon országkissága vetemédt pánon ifjút meg nem ragadta s föidre nem teperte volna, hát te azen országkisságnak eszt volna aidozanul!

— **Magam** is azt hiszem, anyám! — valaszolta Tiberius — szegény Pontius Pilátus helytelen a pannon ifjú tötöröl ő kapott egy szurast melébe.*

— **Sz** mitó jutalmat nyer, toled szegény Pontius Pilátus? — Kérde tovább Livia — hogy saját életnek kockázataival is megmerte a te életedet?

— **„Meg** eddig semmi jutalmat sem nyert” — valaszolta Tiberius odavetölög.

— **„Latod** kedves fiam!” — szolt tovább Livia — az elet legdrágább kinese az embernek, ő tehát legdrágább kineselet mentette meg, mert ha az országkiss före teged ért volna, most nem volna eszárnas, s nem volna fiam, s idő halad, esztékedni kell, ez azt hiszem, hogy Pontius Pilátusnak neveze legkiegötöb jutalom volna életed megmenteseit, ha ötöt Judea es Samaria helytartója vagyis procuratorava nevezni ki.”

— **„Elsimerem,** hogy Pontius Pilátus!” — valaszolta Tiberius — „azon önfeloldozásert megérdemelt az a jutalmat, s amota Romába került, annyira müveletölt, hogy becsület is állna helyet, de én annyira megözönöztem, s annyira megkedveltem, hogy nehezebb esnek őt nekölözni.”

— **„De** annak is jóvó kell” — folytatta Livia — „nem maradhat örökös tenstör, ezzel legkevésbe sem volna megfizette azon eszedeket, hogy életed a saját életnek kockázataival is megmentetted.”

— **„Jo,** jó!” — valaszolta Tiberius — „en akaratában megnyugszom, de ebből, mint én kivezetni alairom, ezt a dolgot közölni akarom Sejanussal, Pontius Pilátus fönökeivel, a testöresz parancsnokával.”

— **„Mi** köze ahhoz Sejanusnak?” — mondta Livia fölöbözötten. — **„Ha** te Pontius Pilátus Judea es Samaria helytartója kivevezted? Jutagost te Sejanusot, nem vagy le a romai világhöröklönd független, mindenhon eszárnaz jay, a melék asztalon van az ízör, s illi kezében van a pergament a kivevezésd ellátva, ird alá!”

— **„Hogyan** legyen azt illi ellamarokodva?” — vedekezett Tiberius — „hiszen Pontius Pilátus is megkedvelt kelene, hogy hajlandó e Romát illi megfizet s azon állást elöigalmi?”

— **„Ezzer** már tisztában vagyunk!” — mondta Livia — „ő hajlandó Romát illi hagyni, ha azon állást elenyri.”

— **„Várjunk** holnapig!” — vedekezett Tiberius — **„adig** megmondom a dolgot.”

— **„De** én nem várók egy percig sem!” — mondta Livia nyers hangon — „boldogul! fergem Octavian Augustus eszárnal végrendeletében veled ügyet örökösébe nevezted, maek folytatja kormánytarsad vagyis, s mint illi van a tanács Augusta nevel is fizestet mag, illi állásomban most már köveletem, hogy a kivevezést ird alá!”

— **„Hat** jól van” — valaszolta Tiberius egy kedvével — „ha már annyira kívánod en alairom de ha büj lesz, teged öközik anyam.”

— **„Ezzer** a melék asztálhoz állj, a pergamentben foglalt kerek kivevezést aláírta, meyet aztan Livia eszhajthattól, s ellett, s nyomban távozott.

(Folytatasa következik).

Szerkesztői üzenetek.

Egy Anonymusnak. A hozzákn nevelendül erkező dolgokra nem reflektálunk.

NYILTÉR.*)

Nyilatkozat.

Az „Also-Lendvai Híradó” február 7-iki számban Mós Gyula völgyifalusi neplanto állói között nyíltéri közleményre saját reputation érdekében, de az igazsággal megvásva szempontjából is kénytelen vagy válogozni. A közlemény tartalma tulzost esz voltam. Tény az, hogy en Tersanszky Margi alkalmazottam hivatalonból elbocsátótam, mert a köteles engedelmesség megtagadta, többrendbeli rendelleneséget követelt el, engem föökelt, a ki neki ellátást es fizestet adott, s föt föléselem s leányomat több ízben becsmerelt es sörtegette; de elbocsátótam föleg azon törvény önként fogva, mert nyaván fög bevetögheten (jólleplestül) szövezt, a posta távirtdra hivatalbány tehát nyilvános helyiségben többször örszeszt (az orrán es a száján a hal jól ki). Nem csak jogom, de kötelességem is volt tehát őt a hivatalból eltávolítani. Ezert engem senki ember fia föléselegre nem vonhat, plane akkor, a midőn en az esetet feleslet hatóságomnak, a pecsi postatávirtdra igazgatóságunk bejelentettem. Mégis engem

(* Az a rovat közlötökert nem vállal felelős a szerk

felelőségre vonatkozó megjelöltem meg az nap este nálam fennvezetked és eszanjára Tersanszky Gyula. Midőn én higgadtan es szöve szoval föválogítottam, most nevezett arról, hogy mifele ökö kenszerítetök engem arra, hogy leányt elbocsássam, családtagjaim jelenlétében, tehát család tüzelvényben ölég vaktöröl volt, oda nyilatkozom, hogy „külömben örököl annak, hogy leányom egy ilyen „kisemdeli”, „Bagea” népszóval megszabatlly”. Midőn én erre azt feleltem, hogy szemtelen aljas dolgot ram illi mondani, mert én tisztességes ezzen ember vagyok, büntetve soha nem voltam. Miben kijelentesimelt jogossan tehettem, mert a velem szemben alkalmazott sertes által erre provokált lettem. Ki meri ezek után azt állítani, hogy én ártatlan es tisztességes hölgyekélt szemben sertes követtem volna el e kivonhat engem föléselegre, ha a becsületükön állítólagosan megserült hölgyek hozzátartozók nem teszik, mert ökö nekül nem is tehetik. Ki adta meg a jogot, honnan veszt a jogot s mi jögon lep fel egy laiusi neplanto elenem. Ugy tudom, hogy a hölgyeknek meg csak nem is rokona. Igaz, hogy alkalmazottam föl érte csapta a szelet, de azért meg nem pusztította föl arra, hogy két keszvet tarsaságban privát lakasomra berohajon, tolem minden bevezetes nekül olyan rasbeli nyilatkozat kiálltassat köveletem, mi nem felelt volna meg a váloságnak! A bíróság íteletére hivattoztam, orvul engem megtamodtam s ökövel arcomba vagyit e rajtam könyu testi sörést követelt el. Szajhökösödésnek minositest az orviamodokoz azon nyíltéri eloadást, hogy engem többször tekepet voltva; mert engem ökövel csak az ízör öfött meg s aztan úgy o mint két betöloközö segefő azonnal megfutamodtak, a mint az insultusnál jelenlöv föléselem es leányom seprüt fogott ellenük. Egy-két emekét vittek magukkal (szegény a futás de hasznos), csudálatos dolgot, hogy a ma napig olyan emberek hivattoztak a lövögasság szabályaira s követelményekre, s a lövögasság legelmebbi követelményének sem tudnak megfizetni s tisztességes uri ökö jelenlétében orviamodást inteznek. Szinte hallok erre a nagyközöuse völgyemelti hogy, hogy lehet kívanni azt, hogy egy völgyifalusi tanónak egy szikra fogalma is legyen a lövögasság szabályairól, amall kevésbe eszem. Külömben is föléselem, megem a lövögasságrol beszélnem egy olyan emberrel szemben, a ki elien en a helybeli kir. jarasbroszótól partbavevete, magának megterese miatt veiség es könyvetesti sertes vetöge miatt vadindílyant tettem. — Mós Gyula laiusi neplantonak íteletelen beavokozása s a nyíltérien sörtegetese engem hagnyak epz úgy mutha az utczán egy idegen orul megriadom. A közlemény tartalma hettem masbol mint a bíróságnál esleltetelt. Hogy ki az Varga Sándor s hogy mesöcsa, azt a társadalom nem kerdezte es kerdezi egy arra semmi esetre sem hivattot orviamodótól, de azt, hogy kiseda az a Mós Gyula, azt a nagyközöuse meg a mulkört nyíltéri közlemény után sem ismerheto meg, de azt hiszem most már nem fogja akarani is ismerni.

AlsóLendva, 1904. február 10.

VARGA SÁNDOR
postamester.

Hirdetések.

Fogak! **Fogak!**

Tiszteltlethelem értesitem AlsóLendva és vidéke uri közönséget, hogy ismét helyben Korona Szálló ajtó 7. sz. alatt

fogászati működésemet

8 napra megkezdtem.

Készítök összes a fogászatra előforduló különlegességeket, u. m. **egyves fogakat aranyban**, u. n. **Hidnkuna**, lyukas zápfogak, melyek a rágásnál nélkülözhetetlenek, anyai koronával burkolom, mely fogak nem csak azon kellemességgel bírnak, hogy a

szenvédőknek teljesen érzéstelen, hanem épségük oly tökéletes, hogy évtizedeken át sem változnak épségükben, továbbá készítek **egész fogsorokat** különféle anyagból, u. m. **arany, ezüst, viktorina, celluloid** és **galvanizált kautsukból** szajpadias nélkül.

Itt felsorolt műveleim tökéletességéért nemcsak számos évi működéssel kívánom bizalmat az igénylőtől elhívni. Azonban a fővárosban létező fogműtérnem azon előnyt nyújtja, hogy favöltem dacára is állandó összekötésben vagyok képes lenni, miért is készséggel szolgálok összes műveleimért minden irányban készséggel.

Tekintettel tartózkodásom rövid idejére és a munka tökéletes kivitele érdekében kerem tartózkodásom első napjaiban hozzáim faradni szives lenni.

Kiváló tisztelttel
Prohászka Sándor

(városi fogműtérnem: pest, VIII., Kerepesi-út 69)

**BRÁZAY FÉLE
SOSBORSZESZ**

**NACY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
B KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGÉZ
MELLEKELVE VAN!**

Gyár: NYERGES-UFALU (Esztergom.)

Sürgőnycim: Eternit Budapest.

Telefon 12 92.

Gyár: VÖCKLABRUCK (Felső-Ausztria.)

ETERNIT-PALA AZBESZT-CEMENT-PALA HATSCHEK LAJOS SZAB.

Elpusztíthatatlan, könnyű, tetszetős, olcsó és tűzálló tető-fedőanyag.

ETERNIT MŰVEK HATSCHEK LAJOS BUDAPEST, VI., Andrásy-út 33.

Elsőrangú referenciák. — Jótállás. — Évi gyártás 1500 kocsiakmány. — Kérjen ismertetést.

Globus műtrágya keverék.

Tisztelt Gazdúrám!

Tudja Ön azt jól, hogy:
ha nem vet, nem is arat.

Ha tehát Ön a rétvérő már az első évben dupla és a többi években az eddiginél három és négyszer nagyobb eredményt elérni kíván, akkor trágyázza réteit az én „GLOBUS G. W.” műtrágya keverékemmel.

Lóher „GLOBUS M. J.”-vel trágyázza négy és ötször nagyobb eredményt az eddiginél.

Zab „GLOBUS M. N.” trágyával trágyázza dupla zabot és dupla szalmát ad.

Továbbá tartok még tavaszi és őszi buza- és árpa-trágyát, valamint szőlőtökének való trágya keveréket is.

Ezen kifünő műtrágyakeverékek, melyeknek minden talajon jó hatásuk van — tavasszal a hóolvadás után a mellékelt használati utasítás szerint — lesznek a földre elszórva.

„GLOBUS” műtrágya keverék kizárólag csak nálam kapható, 100 klg. 12 K.

Kiváló tisztelttel

TODOR R. utóda

Czégta-
lajdonos

A „Globus” műtrágya keverékek használati utasítása 1 katasztrális holdra számítva.

Rétrágya: 100 kg. „GLOBUS W. D.” kell tavasszal száraz időben elszórni.

Lóhertrágya: 100 kg. „GLOBUS M. J.” lesz március hó első felében száraz idő alkalmával elszórva és esetleges vakanturások kiegyenlítő.

Zabtrágya: Szántás után 100—130 kg. „GLOBUS M. N.” trágyát kell elszórni és ezután a zabot bevetni.

Nyári árpátrágya: „GLOBUS G. D.” az eljárás ugyanaz, mint a zabnál.

Buza, Rozs és Téli árpátrágya: Kora márczius hóban száraz idő alkalmával 50—70 kg. „GLOBUS M. T.” elszórandó.

Kukoriczatrágya: Ha géppel vet, ugy a harmadik szántás után 100—130 kg. „GLOBUS A. K. S.” kell elszórni és a megművelést szokás szerint folytatni; ha pedig kézzel vet, illetőleg töltésre dolgozik, ugy 100—130 kg. „GLOBUS A. K. S.” a már bevetett magra elszórva.

Szőlőtöketrágya: Kora tavasszal szórjon a tőkék sorába 100 kg. „GLOBUS E. O.”, valamint közvetlen az első kaptás előtt is ismét 100 kg. „GLOBUS E. O.”, mely trágyázás után a megművelést mint máskor folytatja.

Kraschovecz József Csáktornya.